

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobkyně: **CallOne s. r. o.**, IČO: 02319888,
sídlem Truhlářská 1108/3, 110 00 Praha 1,
zastoupena Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6,

proti

žalovanému: **Magistrát města Chomutova**,
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou v zákonem stanovené lhůtě, se žalobkyně domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat meritorní rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. SZ MMCH/158389/2020 ve lhůtě patnácti dnů od právní moci rozsudku. Žalobkyně se současně domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že žalovaný doručením příkazu ze dne 13. 10. 2021, č. j. MMCH/141192/2021/ODaSČ/Sch, zahájil proti žalobkyni přestupkové řízení podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Podotkla, že tento příkaz byl doručen pouze do datové schránky žalobkyně, ačkoli byla v době jeho vydání řádně zastoupena zmocněncem Ing. M. J. Zdůraznila, že předmětné zmocnění vzniklo již před zahájením přestupkového řízení, neboť bylo součástí písemnosti nazvané Sdělení požadovaných informací o uživateli vozidla, která byla dne 19. 11. 2020 žalovanému doručena prostřednictvím datové schránky. K povinnosti akceptovat písemné vyjádření obsahující zmocnění, které žalovaný obdržel před zahájením přestupkového řízení, žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28. Podotkla, že žalovaný měl povinnost považovat Ing. M. J. za jejího zmocněnce v předmětném řízení, a příkaz tak doručit zejména do datové schránky zmocněnce. Žalobkyně nepodala proti příkazu odpor, jelikož měla za to, že příkaz byl doručen i jejímu zmocněnci.
3. Odpor podaný zmocněncem dne 29. 12. 2021 označila žalobkyně za včasný, neboť až tohoto dne se zmocněnec o vydání příkazu dozvěděl. Podle žalobkyně měl žalovaný po podaném odporu v řízení pokračovat a vydat meritorní rozhodnutí ve věci, což však neučinil. Jelikož žalovaný zůstal nečinný, podala žalobkyně dne 22. 3. 2022 k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Za irelevantní označila postup nadřízeného orgánu žalovaného, který usnesením ze dne 28. 3. 2022, č. j. KUUK/048560/2022/ODSA/Fid, předmětnou žádost postoupil žalovanému, neboť on sám byl povinen o žádosti žalobkyně rozhodnout. Žalobkyně trvala na tom, že podáním této žádosti naplnila podmínky pro podání nečinnostní žaloby. Žalobkyně trvala na tom, že žalovaný měl být činný, jelikož odpor proti příkazu byl podán včas, neboť byl podán první den, kdy se její zmocněnec o vydaném příkazu dozvěděl.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh správního řízení. Vysvětlil, že zmocněnci příkaz nedoručoval, jelikož se jednalo o první úkon v řízení a v té době neměl postaveno najisto, že došlo ke zmocnění. Konstatoval, že udělení plné moci je jednostranný právní úkon, který má být primárně doručen zmocněnci, aby s tím byl srozuměn a rozhodl se, jestli si přeje zastupovat zmocnitele, či nikoli. Podotkl, že mu bylo pouze sděleno, že si žalobkyně přeje být zastoupena a někdy v budoucnu by k udělení plné moci Ing. J. mělo dojít, aniž by bylo prokázáno, že k udělení plné moci skutečně došlo. K rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28, žalovaný upozornil na větu: „*Sám stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že zmocnitel nemusí plnou moc výslovně akceptovat, postačí, pokud v souladu s ní v daném řízení jedná.*“ Sdělil, že mu v době vydání příkazu nebylo prokázáno, že k udělení plné moci došlo, a ani zmocněnec nijak svým jednáním neprojevil, že plnou moc by i byť konkludentně přijal. Podotkl, že Ing. J. je známá osoba – „profesionál“ v zastupování pachatelů dopravních přestupků, kteří mají sjednáno „pojištění proti pokutám“. Z toho je podle žalovaného zřejmé, že předmětné jednání bylo úmyslné s cílem ztížit přestupkové řízení a zajistit, aby došlo k prekluzi odpovědnosti za přestupek. K tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze

dne 15. 12. 2017, č. j. 4 As 199/2017-30, a ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 As 125/2018-32. Za situace, kdy neměl postaveno najisto, že došlo ke zmocnění Ing. J., byl žalovaný přesvědčen, že postupoval správně, když příkaz doručoval přímo žalobkyni. Konstatoval, že pokud by doručoval přímo zmocněnci, žalobkyně by namítala, že nebylo doručováno přímo jí, neboť zmocněnec nedoložil, že zmocnění přijal. Žalovaný zpochybnil také tvrzení, že zástupce žalobkyně zjistil vydání příkazu až dne 29. 12. 2021, a podotkl, že žalobkyně se mohla po doručení příkazu dotázat svého zmocněnce, zda jej také obdržel, či jak na něj hodlá reagovat. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tím výslovně souhlasili.
6. Soud předesílá, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se žalobce může po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení domáhat, aby soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odstavce 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí či osvědčení vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
7. Podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu jsou podle názoru soudu splněny, neboť žalobkyně podala žalobu včas a po bezvýsledném vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti ve správním řízení, jak vyplývá ze žalobkyní předložené žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti (nedatována) a z navazujícího usnesení Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 28. 3. 2022, č. j. KUUK/048560/2022/ODSA/Fid, jímž byla předmětná žádost postoupena žalovanému.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 8. 11. 2020 obdržel žalovaný oznámení o podezření ze spáchání přestupku nezjištěným řidičem, který dne 5. 11. 2020 v 13:45 hodin na pozemní komunikaci v Chomutově, R01_Blatenská, na souřadnicích 50°28'16.751" N, 013°24'21,341" E (komunikace v obci) jel s motorovým vozidlem registrační značky X rychlostí 64 km/h, resp. 61 km/h po odečtu odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h. Dne 18. 11. 2020 byla žalobkyni, jakožto provozovateli vozidla, doručena výzva k uhrazení určené částky provozovateli motorového vozidla ze dne 18. 11. 2020, č. j. MMCH/161668/2020/ODaSČ/Sch. Následujícího dne zaslala žalobkyně žalovanému prostřednictvím datové schránky podání nazvané Sdělení požadovaných informací o uživateli vozidla, ve kterém kromě totožnosti řidiče vozidla uvedla: „Pro případ zahájení přestupkového řízení o přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zmocňuje provozovatel ke svému zastupování, dle § 33 odst. 2 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, Ing. M. J., nar. X, trvale bytem X. Toto zmocnění je však časově omezeno do 31. 12. 2021.“ Následoval podpis: „CallOne s. r. o., 02319888, Truhlářská 1108, 110 00 Praha“ s dovětkem „provozovatel“. Řízení o přestupku vedené proti údajnému řidiči vozidla žalovaný usnesením ze dne 19. 5. 2021, č. j. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

MMCH/62909/2021/ODaSČ/Sch, zastavil; odvolání proti tomuto usnesení Krajský úřad Ústeckého kraje rozhodnutím ze dne 9. 9. 2021, č. j. KUUK/120525/2021/DS/Bal, zamítl a usnesení potvrdil. Dne 15. 10. 2021 byl žalobkyni prostřednictvím datové schránky doručen příkaz vydaný žalovaným dne 13. 10. 2021, č. j. MMCH/141192/2021/ODaSČ/Sch, kterým byla shledána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustila tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky X nezajistila, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť dne 5. 11. 2020 v 13:45 hodin nezjištěný řidič při jízdě na pozemní komunikaci v Chomutově, R01_Blatenská, na souřadnicích 50°28'16.751" N, 013°24'21,341" E (komunikace v obci), kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, jel s uvedeným vozidlem rychlostí 64 km/h, resp. 61 km/h po odečtu odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h, čímž se nezjištěný řidič dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za toto jednání byla žalobkyni uložena pokuta 1 500 Kč. Uvedený příkaz nabyl právní moci dne 26. 10. 2021. Na základě žádosti o sdělení stavu řízení podané údajným zmocněncem žalobkyně Ing. M. J. dne 15. 11. 2021 a doplněné 15. 12. 2021 žalovaný dne 17. 12. 2021 údajného zmocněnce vyzval k doložení plné moci, neboť dokument nazvaný Sdělení požadovaných informací o uživateli vozidla nepovažoval za plnou moc. Odpor proti zmíněnému příkazu podal Ing. M. J. až dne 29. 12. 2021, přičemž tvrdil, že tak učinil, jakmile se o vydání příkazu dozvěděl, a tudíž je podaný odpor nutno považovat za včasný.

10. Podle § 90 odst. 1 věty první zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem.
11. Z § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) platí, že *„[p]roti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.“*
12. Podle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do šedesáti dnů ode dne zahájení řízení.
13. Mezi účastníky není v posuzované věci sporné, že proti příkazu ze dne 13. 10. 2021 byl podán odpor. Podstatou věci je tvrzení žalobkyně, že odpor podaný jejím údajným zmocněncem způsobil zrušení příkazu, avšak žalovaný, jakožto správní orgán prvního stupně, nepokračoval ve správním řízení a nevydal rozhodnutí ve věci. Žalovaný naopak zastává názor, že vydaný příkaz nabyl právní moci, jelikož žalobkyně proti němu řádný (včasný) odpor nepodala.
14. V projednávané věci je tedy stěžejní otázkou, zda měl žalovaný vést po podání odporu proti příkazu řízení o přestupku a v tomto řízení vydat rozhodnutí, či zda se příkaz v tomto případě stal pravomocným rozhodnutím. Pro posouzení této otázky je přitom klíčové zvážit, zda podání žalobkyně ze dne 19. 11. 2020 obsahovalo řádně udělenou plnou moc a zda měli být případně žalobkyně či její údajný zmocněnec vyzváni k odstranění nedostatku podání podle § 37 odst. 3 správního řádu.

15. Soud připomíná, že podle § 30 odst. 1 správního řádu jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona. Správní řád zde odkazuje na § 21 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), podle kterého platí, že za právnickou osobu jedná člen statutárního orgánu; tvoří-li statutární orgán více osob, jedná za právnickou osobu předseda statutárního orgánu, popřípadě jeho člen, který tím byl pověřen; je-li předsedou nebo pověřeným členem právnická osoba, jedná vždy fyzická osoba, která je k tomu touto právnickou osobou zmocněna nebo jinak oprávněna, nebo její zaměstnanec (člen), který tím byl statutárním orgánem pověřen, nebo vedoucí jejího odštěpného závodu, jde-li o věci týkající se tohoto závodu, nebo její prokurista, může-li podle udělené prokury jednat samostatně.
16. Podle § 33 odst. 1 správního řádu platí, že *„[ú]častník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.“*
17. Plná moc je podle ustálených judikatorních i doktrinálních závěrů jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna, přičemž dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem) a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Obsahem průkazu plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění (srov. § 33 odst. 2 správního řádu), uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, podpis zmocnitele a je také třeba, aby plná moc obsahovala datum, není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu, aby bylo zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26).
18. Z § 37 odst. 3 správního řádu vyplývá, že *„[n]emá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“*
19. V projednávané věci žalobkyně v podání ze dne 19. 11. 2020 nazvaném Sdělení požadovaných informací o uživateli vozidla současně uvedla, že v případě zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla zmocňuje Ing. M. J. ke svému zastupování. Ve výše uvedeném sdělení je k identifikaci osoby poskytující toto sdělení uvedeno: *„CallOne s. r. o., 02319888, Truhlářská 1108, 110 00 Praha, provozovatel“*. Toto sdělení nebylo opatřeno žádným podpisem, vlastnoručním či elektronickým. Předmětné podání žalobkyně bylo žalovanému zasláno prostřednictvím datové schránky žalobkyně. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“) je datová schránka elektronické úložiště, které je určeno k doručování orgány veřejné moci, provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci, dodávání dokumentů fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob.
20. Podle § 18 zákona o elektronických úkonech platí, že fyzická osoba, podnikající fyzická osoba a právnická osoba může provádět úkon vůči orgánu veřejné moci, má-li zpřístupněnu svou datovou schránku a umožňuje-li to povaha tohoto úkonu, prostřednictvím datové schránky. Úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 tohoto zákona nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný

právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob. Z § 8 odst. 3 zákona o elektronických úkonech plyne, že „[k] přístupu do datové schránky právnické osoby je oprávněn statutární orgán právnické osoby, člen statutárního orgánu právnické osoby nebo vedoucí organizační složky podniku zahraniční právnické osoby zapsané v obchodním rejstříku, pro něž byla datová schránka zřízena.“

21. Výkladem § 18 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích se zabývalo plénum Nejvyššího soudu ve svém stanovisku ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Pln 1/2015, ve kterém uvedlo, že „procesní úkon, učiněný prostřednictvím datové schránky za podmínek uvedených v § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech č. 300/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů, osobou tam označenou má stejné účinky jako procesní úkon učiněný písemně a podepsaný osobou, pro kterou byla zřízena datová schránka. Je-li osobou, pro kterou byla zřízena datová schránka, právnická osoba, má takový procesní úkon učiněný prostřednictvím datové schránky stejné účinky jako procesní úkon, který za právnickou osobu učiní písemně a podepíše osoba oprávněná jednat za právnickou osobu podle příslušného procesního předpisu.“ S výše uvedeným právním názorem se soud ztotožňuje, avšak v projednávaném případě není sporné, zda předmětný procesní úkon (podání) učinila osoba oprávněná jednat za právnickou osobu, nýbrž zda podání žalobkyně ze dne 19. 11. 2020 obsahuje řádně udělenou plnou moc.
22. Obdobnou situací se zabýval Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, uvedl: „Ačkoliv procesní úkon učiněný vůči soudu z datové schránky se považuje za ‚podepsaný‘ a má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, totéž neplatí pro plnou moc zaslanou soudu, jelikož plná moc není procesním úkonem, ale dokladem o tom, že účastník řízení je určitou osobou zastoupen. Skutečnost, že podání učiněné vůči soudu z datové schránky se považuje za podepsané, nelze proto ztotožňovat s podpisem na plné moci, který dokládá, že plná moc byla platně udělena jiné osobě. Jedná se tedy o odlišnou situaci, než kterou řešil Nejvyšší soud ve stanovisku ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Plsn 1/2015.“ S tímto názorem Nejvyššího správního soudu se zdejší soud plně ztotožňuje a považuje jej za příléhavý i v nyní projednávané věci.
23. V poměrech projednávané věci soud konstatuje, že údajná plná moc ze dne 19. 11. 2020 (součást podání nazvaného Sdělení požadovaných informací o uživateli vozidla) nesplňuje výše uvedené požadavky na procesní plnou moc ve správním řízení. Jednou z náležitostí plné moci je i podpis zmocnitele, který však na plné moci absentuje, přičemž na tuto plnou moc v souladu s výše uvedeným názorem Nejvyššího správního soudu nelze vztáhnout fikci podpisu. Rovněž na údajné plné moci není uvedeno jméno fyzické osoby, která za žalobkyni, jakožto osobu právnickou, údajnou plnou moc udělila. Z údajné plné moci žalobkyně tedy není zřejmé, zda ji za žalobkyni udělila osoba k tomu oprávněná.
24. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu sice lze plnou moc udělit ještě před zahájením správního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28), nicméně v projednávaném případě údajná plná moc neměla předepsané náležitosti, jelikož neobsahovala podpis zmocnitele a rovněž na ní není uvedeno datum. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně byla žalovaným pouze vyzvána k uhrazení určené částky či ke sdělení totožnosti řidiče, nebylo pro žalovaného udělení plné moci pro neexistující správní řízení relevantní. Soud tedy dospěl k závěru, že za situace, kdy ještě před zahájením správního řízení žalobkyně neplatně udělila plnou moc, a žalovaný následně vedl správní řízení s řidičem vozidla, neměl s ohledem na zásadu procesní ekonomie povinnost žalobkyni vyzvat k odstranění vad plné moci. Po žalovaném taktéž nelze spravedlivě požadovat, aby po zahájení správního řízení s žalobkyní prošel Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

celý správní spis a zkoumal, zda žalobkyně nevyslovila vůli být v případě budoucího správního řízení zastoupena a v případě vad takového plné moci ji vyzval k doložení toho, zda si přeje být v řízení zastoupena. Soud dále uvádí, že údajný zmocněnec žalobkyně ve věci učinil první úkon v řízení až dne 15. 11. 2021, tedy po právní moci předmětného příkazu.

25. Soudy rozhodující ve správním soudnictví v minulosti opakovaně judikovaly, že byli-li ve správním řízení podán dispoziční procesní úkon zmocněncem jménem zmocnitele (procesní úkon byl zjevně činěn za jiného), je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu své oprávnění zmocnitele zastupovat, přičemž v případě, že tak zmocněnec neučiní, je třeba jej k odstranění této vady takového podání vyzvat. V podrobnostech soud pro větší stručnost poukazuje na závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017-33, publ. pod č. 3860/2019 Sb. NSS. Ty je přitom možné bez dalšího aplikovat i na zastoupení před správním orgánem, neboť podmínky pro jednání za jiného na základě plné moci jsou v s. ř. s. i ve správním řádu formulovány totožně, jak vyplývá ze srovnání § 33 správního řádu a § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 24 o. s. ř. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2019, č. j. 1 As 283/2018-33).
26. Obecně tedy platí, že v případě, kdy je ve správním řízení učiněn dispoziční procesní úkon zmocněncem jménem zmocnitele a procesní úkon je zjevně činěn za jiného, přičemž k podání není přiložen doklad o zastoupení, je správní orgán povinen postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu takové vady odstranit, a to prostřednictvím výzvy k doložení zastoupení, tj. zpravidla k doložení plné moci jako průkazu předtím uzavřené dohody o zastupování mezi účastníkem řízení a jeho zástupcem. K tomu žalovaný přikročil dne 17. 12. 2021, kdy byla údajnému zmocněnci žalobkyně doručena výzva k doplnění plné moci. Předmětnou výzvu tedy podle názoru soudu lze považovat za řádnou výzvu k odstranění vad předmětného podání, nicméně ani na základě této výzvy nebyla žalovanému předložena platná plná moc udělená žalobkyní Ing. M. J.
27. S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že v předmětné věci byl odpor proti příkazu podán opožděně, jelikož nebyla ze strany žalobkyně udělena platná plná moc, kterou byl údajný zmocněnec žalobkyně zmocněn k jejímu zastupování v předmětném přestupkovém řízení. Žalovaný tedy postupoval správně, když příkaz doručoval přímo žalobkyni.
28. Soudu je z úřední činnosti známo, že právní zástupce žalobkyně i její údajný zmocněnec často zastupují pachatele dopravních přestupků a v rámci řízení volí obdobné procesní postupy, které mají za cíl co nejvíce prodloužit a zkomplikovat řízení. Například v řízeních ukončených rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2022, č. j. 2 As 82/2021-39, a ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, byl žalobce taktéž zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, který uplatňoval protichůdné názory tak, jak vyhovovaly situaci. Soud tak má za to, že pokud by žalovaný v řízení nedoručoval žalobkyni, ale jejímu údajnému zmocněnci, zaujala by žalobkyně potažmo její právní zástupce opačný postoj a namítala by, že příkaz měl být doručen přímo žalobkyni, a nikoli zmocněnci, jelikož plnou moc zmocněnci řádně neudělila a rovněž zmocněnec podle ní nijak nejednal. Podle názoru soudu tak bylo udělení neplatné plné moci před zahájením správního řízení ze strany žalobkyně účelové.
29. Na okraj soud poznamenává, že žalobkyně se po doručení příkazu mohla (a měla) dotázat údajného zmocněnce, zda mu byl příkaz taktéž doručen a jak bude ve věci dále postupovat, tedy zda hodlá proti příkazu podat odpor, či nikoli. Žalobkyni taktéž nic nebránilo v tom,

aby z procesní opatrnosti odpor podala sama. To však žalobkyně neučinila, odpor řádně a včas nepodala, a předmětný příkaz proto nabyl právní moci.

30. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že u žalovaného neshledal nečinnost ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovaný v řízení o přestupku žalobkyně vedeném pod sp. zn. SZ MMCH/158389/2020 pravomocně rozhodl příkazem ze dne 13. 10. 2021, č. j. MMCH/141192/2021/ODaSČ/Sch. Soud proto vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou a podle § 81 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
31. Žalobkyní navržené dokazování soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl, neboť pro posouzení věci plně postačily listiny založené ve správním spisu a případné další odkazování by na závěrech soudu nemohlo nic změnit.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. prosince 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu